

U S N E S E N Í

Senát Městského soudu v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 10. ledna 2013 v trestní věci **obžalovaných 1. Tomáše P.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, současně bytem xxx a **2. Miroslava P.**, nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, stíhaných pro pokračující zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

t a k t o :

Podle § 231 odst. 1 tr. řádu za užití § 223 odst. 1 tr. řádu z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. a) tr. řádu ve spojení s čl. II rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 01.01.2013, publikovaného pod č. 1/2013 Sb., **se trestní stíhání obžalovaných Tomáše P., nar. xxx a Miroslava P., nar. xxx, pro skutky popsané pod body 2) a 6) obžaloby** Městského státního zastupitelství v Praze, podané dne 28.01.2004, sp. zn. KZV 2271/99, původně právně kvalifikované jako dílčí útoky pokračujícího trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 4 tr. zákona, kterých se měli dopustit společně s již odsouzeným Vratislavem R. tím, že

2) již odsouzený Vratislav R. jako zástupce firmy RAR Security Services a obžalovaní Tomáš P. a Miroslav P. jako zástupci obchodní společnosti Centrum a.s., se sídlem Praha 3, Jana Želivského č. 2 uzavřeli dne 30.09.1994 fiktivní smlouvu o zprostředkování reklamní kampaně na prodej rostlinného oleje Golden Sun v úmyslu neoprávněně získat odpočet na DPH a dne 30.10.1994 vystavil již odsouzený R. jako zprostředkovatel, který měl obdržet platbu v hotovosti, fakturu č. 00209/1994 na částku 36.900.000,- Kč včetně DPH 23 % ve výši 6.900.000,- Kč, obžalovaní tuto fakturu a související účetní doklady zahrnuli do účetnictví a nárokový odpočet DPH ve výši 6.900.000,- Kč byl obžalovaným P. a P. Finančním úřadem pro Prahu 3, Orebitská 18 vyplacen, přičemž již odsouzený R. nikdy neodvedl příslušnou částku na DPH Finančnímu úřadu pro Prahu 4,

6) již odsouzený Vratislav R. jako zástupce firmy RAR Security Services a obžalovaní Miroslav P. a Tomáš P. jako zástupci obchodní společnosti Centrum a. s. uzavřeli dne 01.11.1994 fiktivní smlouvu o zprostředkování, reklamní propagaci a vyvíjení činnosti směřující ke koupi pozemků za účelem výstavby cukrovaru v úmyslu získat neoprávněně odpočet na DPH a téhož dne vystavil již odsouzený R. jako zprostředkovatel, který měl obdržet platbu v hotovosti, fakturu č. 00711/1994 ve výši 88.560.000,- Kč včetně DPH 23 % ve výši 16.560.000,- Kč, jež byla s příslušnými doklady zahrnuta do účetnictví a obžalovaný P. za obchodní společnost Centrum a.s. si nárokoval odpočet DPH, který mu byl Finančním úřadem pro Prahu 7 ve výši 16.560.000,- Kč vyplacen, přičemž již odsouzený R. nikdy neodvedl příslušnou částku na DPH Finančnímu úřadu pro Prahu 4,

přičemž tak obžalovaní Tomáš P. a Miroslav P. poškodili Český stát o celkovou o částku ve výši 23.460.000,- Kč,

z a s t a v u j e ,

neboť pokračování v trestním stíhání obžalovaných je nepřijatelné z důvodu rozhodnutí prezidenta republiky o amnesii ze dne 01.01.2013.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 28.01.2004 byla Městským státním zastupitelstvím v Praze u Městského soudu v Praze na obžalované Tomáše P., Miroslava P. a další osoby podána obžaloba pod sp. zn. pod sp. zn. KZV 2271/99 pro pokračující trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 4 tr. zákona, v případě obžalovaného P. dílem spáchaný ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, kterého se měli dopustit tím, že :

2) již odsouzený Vratislav R. jako zástupce firmy RAR Security Services a obžalovaní Tomáš P. a Miroslav P. jako zástupci obchodní společnosti Centrum a. s. se sídlem Praha 3, Jana Želivského 2 uzavřeli dne 30.09.1994 fiktivní smlouvu o zprostředkování reklamní kampaně na prodej rostlinného oleje Golden Sun v úmyslu neoprávněně získat odpočet na DPH a dne 30.10.1994 vystavil již odsouzený R. jako zprostředkovatel, který měl obdržet platbu v hotovosti, fakturu č. 00209/1994 na částku 36.900.000,- Kč včetně DPH 23 % ve výši 6.900.000,- Kč, obžalovaní tuto fakturu a související účetní doklady zahrnuli do účetnictví a nárokováný odpočet DPH ve výši 6.900.000,- Kč byl obžalovaným P. a P. Finančním úřadem pro Prahu 3, Orebtská 18 vyplacen, přičemž již odsouzený R. nikdy neodvedl příslušnou částku na DPH Finančnímu úřadu pro Prahu 4,

3) již odsouzený Vratislav R. jako zástupce firmy RAR Security Services a obžalovaný Tomáš P. a již odsouzený JUDr. Milan J. jako zástupci obchodní společnosti Hotel Orlík s. r. o., se sídlem v Praze 10, Limuzská 1189/3 uzavřeli dne 10.10.1994 fiktivní smlouvu o reklamní propagaci spočívající ve vytvoření předpokladů k uzavření smluv s bonitní klientelou o užívání rekreačního zařízení Vystřkov - Kozárovice v úmyslu získat neoprávněně odpočet na DPH a dne 17.10.1994 vystavil již odsouzený R. jako zprostředkovatel, který měl obdržet platbu v hotovosti, fakturu č. 00210/1994 ve výši 36.900.000,- Kč včetně DPH 23 % ve výši 6.900.000,- Kč, tato byla zahrnuta do účetnictví a obžalovaný P. a již odsouzený JUDr. J. si za obchodní společnost Hotel Orlík s.r.o. nárokovali odpočet DPH ve výši 6.900.000,- Kč, který jim Finančním úřadem pro Prahu 10, Petrohradská 16 nebyl vyplacen a již odsouzený R. také neodvedl příslušnou částku na DPH Finančnímu úřadu pro Prahu 4,

6) již odsouzený Vratislav R. jako zástupce firmy RAR Security Services a obžalovaní Miroslav P. a Tomáš P. jako zástupci obchodní společnosti Centrum a. s. uzavřeli dne 01.11.1994 fiktivní smlouvu o zprostředkování, reklamní propagaci a vyvíjení činnosti směřující ke koupi pozemků za účelem výstavby cukrovaru v úmyslu získat neoprávněně odpočet na DPH a téhož dne vystavil již odsouzený R. jako zprostředkovatel, který měl obdržet platbu v hotovosti, fakturu č. 00711/1994 ve výši 88.560.000,- Kč včetně DPH 23 % ve výši 16.560.000,- Kč, s příslušnými doklady byla zahrnuta do účetnictví a obžalovaný P. za obchodní společnost Centrum a. s. si nárokoval odpočet DPH, který mu byl finančním úřadem pro Prahu 7 ve výši 16.560.000,- Kč vyplacen, přičemž již odsouzený R. nikdy neodvedl příslušnou částku na DPH Finančnímu úřadu pro Prahu 4,

přičemž tak obžalovaný Tomáš P. poškodil Český stát o celkovou částku ve výši 23.460.000,- Kč a v případě, že by byla vyplacena nárokováná částka v bodě 2), poškodil by Český stát dále o částku 6.900.000,- Kč, a obžalovaný Miroslav P. Český stát poškodil o celkovou částku ve výši 23.460.000,- Kč.

Následně byli obžalovaní Tomáš P. a Miroslav P. rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 05.06.2006, sp. zn. 3 To 15/2006, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29.11.2005, sp. zn. 10 T 1/2004, uznáni vinnými shora uvedenými útoky pokračujícího trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 4 tr. zákona, v případě obžalovaného P. dílem dokonaným, dílem (pod bodem 3) spáchaným ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, za což jim byly uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody v trvání pěti let, pro jejichž výkon byli zařazeni do věznice s dozorem. Rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21.04.2010, sp. zn. 9 To 27/2010, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 08.01.2010, sp. zn. 46 T 6/2008, byl poté obžalovaný Tomáš P. uznán vinným trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona a odsouzen jednak k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem, a dále k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkcí statutárních orgánů v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let. Současně byl citovaným rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 To 27/2010 podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušen výrok o trestu ohledně osoby obžalovaného Tomáše P. z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 05.06.2006, sp. zn. 3 To 15/2006, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29.11.2005, sp. zn. 10 T 1/2004, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30.11.2011, sp. zn. Nt 201/2010, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 19.04.2012, sp. zn. 3 To 5/2012 byla podle § 278 odst. 1 tr. řádu povolena obnova řízení ve prospěch obžalovaného Tomáše P. a za podmínek § 285 tr. řádu též ve prospěch obžalovaného Miroslava P. v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod. zn. 10 T 1/2004, a to za současného zrušení jednak rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 05.06.2006, sp. zn. 3 To 15/2006, ohledně obou výše jmenovaných obžalovaných ve výroku o vině pod body 2) a 6) kvalifikovanými jako dílčí útoky pokračujícího trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 4 tr. zákona (tj. ve vztahu k fakturám č. 209/1994 a č. 711/1994 vystaveným firmou RAR Security Services - Vratislav R. na společnost Centrum a.s.), dále ve výroku o trestu, a jednak rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21.04.2010, sp. zn. 9 To 27/2010 ohledně osoby obžalovaného Tomáše P. ve výroku o uložení souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zákona, jakož i všech dalších rozhodnutí na zrušené výroky těchto rozsudků obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Jelikož citovaný rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 15/2006 naproti tomu zůstal nedotčen jednak ve výroku, jímž byl v celém rozsahu, tj. ohledně všech obžalovaných, podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. řádu zrušen původní rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29.11.2005, sp. zn. 10 T 1/2004, a jednak ve výroku o vině a trestu ohledně ostatních obžalovaných, tj. Vratislava R., Jiřího Syrovátky a JUDr. Milana J.a, stejně jako ve výroku o vině jedním popsáním pod bodem 3), a stejně tak zůstal nedotčen rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 To 27/2010 jednak ve výroku, jímž byl v celém rozsahu, tj. ohledně obou obžalovaných, podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušen původní rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 08.01.2010, sp. zn. 46 T 6/2008, dále ve výroku o vině trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona ohledně osoby obžalovaného Tomáše P. a ve výroku o vině a ve výroku o trestu ohledně obžalovaného Ing. Michala Zouhara, byl v rámci veřejného zasedání za podmínek § 288 odst. 3 tr. řádu obžalovanému Tomáši P. rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 04.06.2012, sp. zn. 10 T 1/2004 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 07.09.2012, sp. zn. 3 To 61/2012, za tyto, povolenou obnovou řízení nedotčené skutky, uložen zbytkový trest v podobě úhrnného trestu odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem, a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu

výkonu funkcí statutárních orgánů v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let.

Naproti tomu ve vztahu k jednání popsanému pod body 2) a 6) obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. KZv 2271/99, jež bylo přímo dotčeno rozhodnutím soudu o povolení obnovy řízení, byli oba obžalovaní rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18.06.2012, sp. zn. 10 T 1/2004 podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěni podané obžaloby s tím, že v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem. K odvolání podanému státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze však byl napadený zprošťující rozsudek Městského soudu v Praze usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 02.11.2012, sp. zn. 3 To 62/2012 zrušen s tím, že věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí. V návaznosti na závazný právní názor odvolacího soudu, vyslovený v usnesení o zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně, byl Městským soudem v Praze stanoven termín dalšího hlavního líčení na den 17.01.2013.

Dne 01.01.2013 bylo prezidentem republiky rozhodnuto o vyhlášení amnestie, která byla publikována pod č. 1/2013 Sb. V článku II rozhodnutí o amnestii prezident republiky nařizuje, aby bylo zastaveno pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému, od jehož zahájení k 01.01.2013 uplynulo více než osm let, pro trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let. "

Podle § 231 odst. 1 tr. řádu vyjde-li najevo mimo hlavní líčení některá z okolností uvedených v § 223 odst. 1 a 2, § 223a odst. 1 nebo § 224 odst. 1 a 2, soud rozhodne o zastavení trestního stíhání nebo o jeho přerušování, o podmíněném zastavení trestního stíhání, anebo o schválení narovnání. Podle § 223 odst. 1 tr. řádu soud zastaví trestní stíhání, shledá-li za hlavního líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 11 odst. 1.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) tr. řádu trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, nařídí-li to prezident republiky, uživ svého práva udílet milost nebo amnestii.

Ve vztahu k jednání popsanému pod body 2) a 6) obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 28.01.2004, sp. zn. KZV 2271/99 bylo trestní stíhání obžalovaných Tomáše P. a Miroslava P. zahájeno usnesením Policie ČR – Správa hl. města Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování ze dne 09.01.2002, ČTS : PSP-2341/3-OHK-99, které si obžalovaný P. osobně převzal dne 13.02.2002, resp. záznamem o sdělení obvinění Policie ČR – Úřad vyšetřování hl. města Prahy ze dne 11.12.2001, ČTS : ÚVP-2374/99-284, které si obžalovaný P. osobně převzal dne 17.12.2001. Jednání obou obžalovaných, pro které bylo příslušným policejním orgánem zahájeno trestní stíhání, bylo od počátku kvalifikováno jako pokračující trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 4 tr. zákona, ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona.

S ohledem na pravidla posouzení časové působnosti norem trestního práva hmotného, kodifikovaná v § 2 odst. 1 tr. zákoníku, soud posoudil trestnost jednání obou obžalovaných, popsaného pod body 2) a 6) obžaloby, podle trestního zákoníku (tj. zákona č. 40/2009 Sb.) účinného ode dne 01.01.2010, a to i přesto, že se předmětné trestné činnosti měli obžalovaní dopustit v období druhé poloviny roku 1994, tzn. v době účinnosti trestního zákona (tj. zákona č. 140/1961 Sb.). V případě trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby by byli obžalovaní podle § 148 odst. 1, 4 tr. zákona, podle kterého bylo posuzováno spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby do dne 31.12.2009, ohrožení trestem odnětí svobody na pět let až dvanáct let. Podle trestního

zákoníku účinného ode dne 01.01.2010 však může být pachateli zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby ve smyslu § 240 odst. 1, 3 uložen trest odnětí svobody na pět let až deset let. Z uvedeného je tedy zřejmé, že trest, který hrozí pachateli uvedeného trestného činu podle nového trestního zákoníku, je mírnější, tzn. ustanovení nového trestního zákoníku je pro pachatele předmětného trestného činu příznivější, a tudíž je ve smyslu § 2 odst. 1 věta za středníkem trestního zákoníku třeba postupovat podle pozdějšího zákona.

S ohledem na skutečnost, že ve vztahu k jednání popsanému pod body 2) a 6) obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 28.01.2004, sp. zn. KZV 2271/99 bylo trestní stíhání obžalovaných Tomáše P. a Miroslava P. zahájeno na základě záznamu policejního orgánu o sdělení obvinění ze dne 11.12.2001, resp. usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání ze dne 09.01.2002, přičemž k okamžiku vyhlášení amnestie dne 01.01.2013 tak od zahájení trestního stíhání, které nebylo doposud pravomocně ukončeno, ve vztahu k těmto skutkům uplynulo více než osm let, obžalovaní v současné době nejsou stíháni jako uprchlí ve smyslu § 302 a násled. tr. řádu a sazba trestu odnětí svobody, postihující jejich jednání, nepřesahuje hranici deseti let, dospěl soud k závěru, že se na dotčené jednání obžalovaných popsané pod body 2) a 6) obžaloby vztahuje ustanovení článku II rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb. o amnestii ze dne 01.01.2013.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem bylo soudem rozhodnuto o zastavení trestního stíhání obou obžalovaných tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto usnesení, neboť další pokračování v trestním stíhání je z důvodu amnestijního rozhodnutí prezidenta republiky, dopadajícího na tuto trestní věc, podle § 11 odst. 1 písm. a) tr. řádu nepřípustné.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **může státní zástupce podat stížnost do 3 /tří/ dnů** od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Stížnost **má** odkladný účinek. Práva stížnosti se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V trestním stíhání, které bylo zastaveno z důvodu uvedeného v § 11 odst. 11 písm. a) tr. řádu, bude **pokračováno**, prohlásí-li obviněný **do 3 /tří/ dnů** od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá.

V Praze dne 10. ledna 2013

JUDr. Tomáš Durdík
předseda senátu

Za správnost:
Rita Šifnerová